

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: V. K.**, nar. „X“, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, proti **žalovanému: Magistrátu města Teplice, Odbor správních činností – oddělení přestupků**, se sídlem nám. Svobody 2/2, Teplice, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2015, č.j. MgMT-SČ 034523/PŘ/1075/2015/Pd, č.j. dokumentu MgMT/052337/2015,**

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal dne 16.9.2015 prostřednictvím pošty žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2015, č.j. MgMT-SČ 034523/PŘ/1075/2015/Pd, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Současně se tímto podáním domáhal přiznání odkladného účinku rozhodnutí Magistrátu města Teplice, Odbor správních činností – oddělení přestupků, ze dne 30. 4. 2015, č.j. MgMT-SČ 034523/PŘ/1075/2015/Pd. Žalobce v předmětném podání dále uvedl, že proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, o kterém doposud nebylo rozhodnuto.

Ve svém návrhu navrhovatel uvedl, že v současné době pracuje jako montážní dělník a v případě, kdy by mu byl vrácen řidičský průkaz, má přislíbeno zaměstnání řidiče, které pro něj bylo vždy přáním, a ve kterém by si vydělal větší výplatu. Do doby, než mu byl zadržen řidičský průkaz, měl 0 bodů v registru a od zadržení řidičského průkazu do dnešního dne se nedopustil žádného přestupku ani trestného činu a chová se zodpovědně. Dále uvedl, že řidičský průkaz mu byl odebrán již dne 29. 6. 2014, tedy více než před rokem. V důsledku toho již prakticky došlo k uplynutí trestu, který mu byl původně uložen.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné

činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s.ř.s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s.ř.s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s.ř.s. je rozveden v následujících ustanoveních s.ř.s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobce podána předčasně.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno správním orgánem v prvním stupni a když je bylo možné napadnout odvoláním.

K rozhodnutí žalovaného, jež bylo žalobcem označeno za předmět přezkumu v rámci správního soudnictví, soud podotýká, že z něj prokazatelně vyplývá, že žalobce byl náležitě poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k nadřízenému správnímu orgánu, kterým je Krajský úřad Ústeckého kraje. Možnosti podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce využil. Tuto skutečnost si přitom soud ověřil i u odvolacího správního orgánu, který k výzvě soudu sdělil, že žalobce prvoinstanční rozhodnutí v intencích s uděleným poučením napadl odvoláním, o kterém nebylo doposud rozhodnuto.

Pokud ovšem žalobce před podáním předmětné správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného nevyčkal rozhodnutí odvolacího orgánu, je nutno předmětnou žalobu omítnout pro předčasnost s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žalobce sice vyčerpал řádný opravný prostředek – odvolání – který byl připuštěn v řízení před správním orgánem, avšak nevyčkal na konečné rozhodnutí odvolacího správního orgánu ve věci, a tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí a nikoliv proti konečnému rozhodnutí ve věci, které z povahy věci je v daném případě rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ust. § 5 s.ř.s.

Pro úplnost soud poznamenává, že pokud se nebude žalobce ztotožňovat s případným rozhodnutím odvolacího orgánu, může toto „konečné“ rozhodnutí ve věci napadnout správní žalobou podanou ve smyslu ust. § 65 a násl. s.ř.s. u místně příslušného správního soudu.

S ohledem na shora rozvedené skutečnosti, které korespondují konstantní judikatuře správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek

ze dne 12. 5. 2005, č.j. 2 Afs 98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a na www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I) tohoto usnesení odmítnout.

Ve vztahu k návrhu na přiznání odkladného účinku pak soud uvádí následující. Ustanovení § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) stanoví, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Dle odst. 2 citovaného ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Dle odst. 3 citovaného ustanovení přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Z výše uvedené právní úpravy obsažené v § 73 s.ř.s. jednoznačně vyplývá, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je akcesorickým rozhodnutím v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s.ř.s. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku se přiznává odkladný účinek podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Jinými slovy tedy soud s ohledem na podanou žalobu, kterou je napadáno pravomocné rozhodnutí správního orgánu, rozhodne, že do konečného vyřízení této žaloby je správní rozhodnutí nevykonatelné. Nezbytnou podmínkou pro podání návrhu na přiznání odkladného účinku je tedy předchozí či souběžné podání žaloby proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu. Samostatně nelze podat návrh na přiznání odkladného účinku ve věci správního rozhodnutí, které nebylo napadeno správní žalobou. V daném případě žaloba proti rozhodnutí správního orgánu byla podána předčasně a proto je nutno tuto žalobu odmítnout. V důsledku odmítnutí žaloby nelze rozhodovat samostatně o přiznání odkladného účinku žalobě.

Vzhledem ke skutečnosti, že z výše citovaného ustanovení § 73 jednoznačně vyplývá, že samostatně nelze podat návrh na přiznání odkladného účinku ve věci správního rozhodnutí, aniž by bylo vedeno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, je nutno konstatovat, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku a tento nedostatek je neodstranitelný.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť dosud nebyl uhrazen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 22.9.2015

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová